> Umiem uniżać się, umiem też obfitować. Wszędzie i we wszystkim jestem wyćwiczony: umiem być syty i cierpieć głód, obfitować i znosić niedostatek.
>
> *— Filipian 4:12*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: pieniądze, zadowolenie, jedzenie, życie, bieda

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* pisał do zboru w Filippi o swojej umiejętności odnalezienia się w każdej sytuacji. Wspominał, że nauczył się żyć zarówno w skromności, jak i w obfitości. Przede wszystkim jednak Paweł przypisywał zdolność do przetrwania w każdych okolicznościach jednej osobie: *Jezusowi Chrystusowi*.

Nauka życia w pokorze

W tym wersecie Paweł mówi, że nauczył się żyć w pokorze. Nie jest to łatwa lekcja, ponieważ pokora często stoi w sprzeczności z naszą ludzką naturą. Pokora oznacza uznanie, że we wszystkim zależymy od Boga i że nie jesteśmy lepsi od innych.

Świadomość naszej zależności od Boga prowadzi nas nie tylko do życia pełnego pokory, ale także do poczucia prawdziwej wolności. Uwolnienie się od troski o to, co myślą o nas inni – oraz od potrzeby gromadzenia dóbr doczesnych – pozwala nam zaufać Temu, który się o nas troszczy.

Nauka życia w obfitości

Apostoł Paweł mówi również o umiejętności życia w obfitości. Dla wielu chrześcijan jest to wyzwanie, ponieważ często postrzegamy ubóstwo jako oznakę świętości. Tymczasem

Biblia pełna jest historii o ludziach cieszących się pomyślnością, takich jak *Hiob czy Abraham*. Bóg obiecał błogosławieństwo i powodzenie tym, którzy są Mu posłuszni i Mu ufają.

Pomyślność może również dać nam sposobność do błogosławienia innych. Bóg obdarzył nas błogosławieństwem, abyśmy sami mogli stać się błogosławieństwem dla innych. Możemy dzielić się naszymi zasobami finansowymi i materialnymi, ale także wiedzą, mądrością i czasem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN przywrócił to, co zostało zabrane Hiobowi, gdy się modlił za swoich przyjaciół. PAN także pomnożył Hiobowi w dwójnasób wszystko, co miał.
>
> *— Hioba 42:10*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: pieniądze, błogosławieństwo, Modlitwa

Interpretacja:
Historia *Hioba* jest jedną z najbardziej poruszających i znaczących opowieści w Biblii. Ten sprawiedliwy i bogobojny człowiek stracił wszystko – rodzinę, majątek i zdrowie – a jednak nie utracił wiary w Boga. Hiob ukazuje nam, jak ważne jest zachowanie ufności do Boga w chwilach prób i cierpienia.

Kontekst wersetu

Hiob musiał zmierzyć się w swoim życiu z serią niewyobrażalnych prób. W krótkim czasie stracił cały swój dobytek, a także rodzinę. Mimo to Hiob pozostał wierny Bogu i nie

obwiniał Go za swoje cierpienie.

Zamiast tego rozważał przyczyny swego cierpienia i starał się zrozumieć źródło swoich trudności. Po długiej rozmowie z przyjaciółmi Hiob modlił się za nich i ostatecznie odnalazł pokój w sercu.

Modlitwa Hioba za przyjaciół

Hiob modlił się za swoich przyjaciół, mimo że wcześniej go krytykowali i oskarżali o grzech. Zamiast gniewać się na nich, postanowił wstawić się za nimi u Boga.

Hiob był gotów wybaczyć przyjaciołom i zapomnieć o wyrządzonych mu krzywdach. Jego modlitwa nie tylko świadczyła o jego bogobojnej postawie, ale także ukazywała miłość i współczucie wobec innych – nawet tych, którzy niesprawiedliwie go potępiali.

Odpowiedź Boga

Bóg wysłuchał modlitwy Hioba i pobłogosławił go, przywracając mu nie tylko zdrowie i majątek, ale także radość w sercu. Hiob odznaczał się niezachwianą wiarą w Boga, a jego cierpliwość, gotowość do przebaczania i wstawiennictwo za przyjaciółmi zapewniły mu szczególne miejsce w Bożym sercu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I bogactwo, i sława pochodzą od ciebie i ty panujesz nad wszystkimi; w twoich rękach jest moc i siła i w twojej ręce jest to, aby wywyższyć i umocnić wszystko.
>
> *— I Kronik 29:12*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: pieniądze, Wszechmocny, siła

Interpretacja:
Ludzie pragnący bogactwa i chwały często szukają ich w niewłaściwych miejscach. Pierwsza Księga *Kronik (29:12)* przypomina nam, że wszelkie bogactwo i chwała pochodzą od Boga. Jest On źródłem wszystkiego, co istnieje, i posiada moc oraz władzę, by obdarzyć każdego wielkością i potęgą. Świadomość ta skłania nas do refleksji nad tym, jak gospodarujemy naszymi dobrami i władzą oraz jak możemy zastosować w życiu mądrość płynącą z tego wersetu.

Po pierwsze, werset ten przypomina nam, byśmy bogactwa i chwały szukali w Bogu, a nie w świecie materialnym. Łatwo wpaść w pułapkę szukania szczęścia w posiadanych rzeczach i osiągnięciach, lecz są one przemijające. Jeśli natomiast będziemy szukać Boga i Mu ufać, odnajdziemy pokój i zadowolenie wykraczające poza sferę materialną.

Co więcej, werset ten poucza nas o Bożej suwerenności. Bóg ma moc i władzę, by obdarzyć każdego wielkością i siłą, co oznacza, że nie ma granic dla tego, czego może On dokonać w naszym życiu. Jeśli Mu zaufamy i poddamy się Jego woli, możemy spodziewać się, że Bóg obdarzy nas błogosławieństwem, jakiego nigdy byśmy sobie nie wyobrazili.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz kim ja jestem i czym jest mój lud, żebyśmy zdołali ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Od ciebie bowiem pochodzi wszystko i daliśmy tobie to, co z twojej ręki otrzymaliśmy.
>
> *— I Kronik 29:14*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: pieniądze, zależność, dawanie

Interpretacja:
Pierwsza Księga Kronik, wchodząca w skład *Starego Testamentu*, opisuje historię narodu izraelskiego w okresie od śmierci króla *Saula* do panowania króla *Dawida*. W 29. rozdziale król Dawid gromadzi środki i zasoby na budowę świątyni Bożej – przedsięwzięcie powierzone jego synowi, królowi *Salomonowi*. Czyniąc to, Dawid zanosi modlitwę w obecności całego zgromadzenia, uznając wielkość i suwerenność Boga.

Pokora Dawida

Werset *I Kronik 29:14* wyraża pokorę i wdzięczność króla Dawida. Dawid uznaje w nim, że wszystko, co posiadają, pochodzi z ręki Boga; w związku z tym nie ma Mu nic do zaoferowania poza własną gotowością serca. Jest to pokorne uznanie naszej małości wobec Bożej wielkości oraz uświadomienie sobie, że wszystko, co mamy, jest Jego darem.

Postawa serca

Werset ten przypomina nam również, że ostatecznie liczy się postawa naszego serca. Dawid nie skupia się na wielkości składanego daru, lecz na gotowości serca do dawania. Daje chętnie, uznając, że wszystko, co posiada, otrzymał od Boga i dlatego powinno to służyć Jego chwale. Taka postawa skłania nas do refleksji nad własnym podejściem do dawania oraz do zastanowienia się, jak możemy dawać bardziej hojnie i z sercem pełnym wdzięczności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN czyni ubogim i bogatym, poniża i wywyższa.
>
> *— I Samuela 2:7*

Książka: Stary Testament / I Samuela
Tematy: pieniądze, Wszechmocny, zależność, pokora, bieda

Interpretacja:
I Samuela 2:7 uczy nas, że Bóg sprawuje całkowitą władzę nad bogactwem i ubóstwem. To On czyni jednych bogatymi, a innych biednymi; jednych poniża, a innych wywyższa. Biblijna prawda leżąca u podstaw tego wersetu mówi o Bożej suwerenności i o tym, że Boża opatrzność obejmuje każdy aspekt naszego życia, w tym również naszą sytuację materialną.

Bóg posługuje się bogactwem i ubóstwem jako środkami wychowawczymi w życiu wierzącego, by prowadzić go do większej pokory. Z drugiej strony, Bóg może również wykorzystać bogactwo, by błogosławić i wspierać sprawę Ewangelii. Musimy jednak zawsze pamiętać, że to nie pieniądze dają nam szczęście i pełne spełnienie, *lecz obecność Boga w naszym życiu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Korzeniem bowiem wszelkiego zła jest miłość do pieniędzy; niektórzy, pragnąc ich, zboczyli z drogi wiary i poprzebijali się wieloma boleściami.
> *— I Tymoteusza 6:10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: pieniądze, pragnienie, zlo, wiara, chciwość, bożki

Interpretacja:

Biblijny werset *I Tymoteusza 6:10* stanowi ważne przypomnienie, że umiłowanie pieniędzy może być źródłem wszelkiego zła. Pragnienie gromadzenia bogactwa i władzy może prowadzić do chciwości oraz nieetycznych wyborów życiowych, skutkując utratą wyznawanych wartości i wiary.

Biblia uczy nas, że pieniądze same w sobie nie są złe, jednak ich umiłowanie może stać się przeszkodą w relacji z Bogiem i w osiągnięciu prawdziwego szczęścia. W dzisiejszym świecie łatwo ulec fascynacji dobrobytem i gromadzeniem majątku, co jednak ostatecznie może przynieść więcej cierpienia niż satysfakcji.

Oddalenie się od wiary

Gdy koncentrujemy się na pieniądzach i gromadzeniu bogactwa, tracimy z oczu cel naszego życia. Możemy oddalić się od wartości wewnętrznych, które są kluczowe dla prowadzenia wartościowego i udanego życia – zarówno w relacji z Bogiem, jak i z innymi ludźmi. Biblia uczy nas zachowywania równowagi i przestrzega, by pogoń za bogactwem nie odciągała nas od wiary.

Cierpienie i konsekwencje

Umiłowanie pieniędzy może sprowadzić na nas wiele negatywnych konsekwencji. Niektórzy mogą popaść w długi lub ulec chciwości i zachłanności, podczas gdy inni mogą ulec pokusie korupcji i nieetycznych zachowań. Takie postępowanie może wiązać się z poważnymi następstwami, w tym z problemami prawnymi, kłopotami ze zdrowiem psychicznym i emocjonalnym oraz utratą uczciwości moralnej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bogaczom tego świata nakazuj, aby się nie wynosili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu żywym, który nam wszystkiego obficie udziela, abyśmy z tego korzystali.
>
> *— I Tymoteusza 6:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: pieniądze, radość, materializm, duma

Interpretacja:

I Tymoteusza 6:17 uczy nas, że bogaci tego świata mają nie okazywać pychy ani nie pokładać nadziei w bogactwie, gdyż jest ono nietrwałe i niepewne. Zamiast tego zachęca się ich, by ufali Bogu – jedynemu, który może zapewnić wszystko, czego potrzebujemy – i by cieszyli się Jego błogosławieństwami.

W jaki sposób ten werset może pomóc czytelnikowi?

Werset ten jest cenny dla nas wszystkich, niezależnie od tego, czy jesteśmy bogaci, czy biedni. Przypomina nam, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych ani nie popadać w rozpacz, gdy rzeczy, które miały nam przynieść szczęście, zawodzą. Powinniśmy natomiast ufać Bogu, który zapewnia wszystko, co niezbędne do życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokusy i w sidła oraz w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubie i zatraceniu.

> — *I Tymoteusza 6:9*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: pieniądze, chciwość, materializm

Interpretacja:
Biblia nieustannie ostrzega nas przed niebezpieczeństwami związanymi z obsesją na punkcie bogactwa. W *I Tymoteusza 6:9* apostoł *Paweł* przestrzega przed negatywnymi skutkami, jakie mogą wyniknąć z poddania się władzy chciwości.

Niebezpieczeństwo związane z pragnieniem bogactwa

W tym wersecie apostoł Paweł mówi, że ci, którzy pragną się wzbogacić, wpadają w pokusę i sidła. Pokusa to pułapka, w którą możemy wpaść nawet nieświadomie, natomiast sidła to zwodnicza pułapka prowadząca nas do czynów, których nie powinniśmy popełniać. W tym przypadku pokusą jest pragnienie posiadania większej ilości pieniędzy, a sidłami – przekonanie, że pieniądze przyniosą nam szczęście.

Co więcej, Paweł wskazuje, że nierozsądne i szkodliwe pragnienia wynikające z tej pokusy mogą pogrążyć ludzi w ruinie i zgubie. Określenie „nierozsądne” odnosi się do pragnień pozbawionych sensu i nieprzynoszących żadnych korzyści, natomiast słowo „szkodliwe” oznacza, że pragnienia te mogą negatywnie na nas wpływać oraz niszczyć nasze relacje i życie.

Pieniądze nie dają szczęścia

Bogactwo jest błogosławieństwem, jeśli korzysta się z niego właściwie. Nie wolno nam jednak wpaść w pułapkę przekonania, że pieniądze zapewnią nam szczęście. Prawda jest taka, że ani pieniądze, ani dobra materialne nie są w stanie dać nam pełnego spełnienia, którego szukamy. Musimy też pamiętać, że choć bogactwo może zapewnić wygodę i ułatwić życie, bywa również przeszkodą w relacji z Bogiem. Ludzie zamożni często szczycą się swoim majątkiem, co utrudnia im pokorne zbliżenie się do Boga.

Znaczenie mądrego gospodarowania finansami

Choć musimy być świadomi zagrożeń związanych z bogactwem, nie oznacza to, że powinniśmy unikać ciężkiej pracy czy odpowiedzialności finansowej. Biblia uczy nas mądrego zarządzania zasobami i bycia dobrymi szafarzami tego wszystkiego, co otrzymaliśmy od Boga. Taką mądrość finansową można rozwijać poprzez planowanie, oszczędzanie i inwestowanie. Musimy jednak wystrzegać się chciwości oraz pokusy gromadzenia majątku w sposób nieuczciwy lub bez uwzględnienia perspektywy wiecznej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jakby smutni, jednak zawsze radośni, jakby ubodzy, jednak wielu ubogacający, jakby nic nie mający, jednak wszystko posiadający.
>
> *— II Koryntian 6:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: pieniądze, radość, materializm, bieda, nagroda, smutek

Interpretacja:
II Koryntian 6:10 porusza kwestię pozornej sprzeczności, jakiej możemy doświadczać w naszym życiu. Z jednej strony możemy czuć smutek i ubóstwo, a jednocześnie – posiadać radość i bogactwo.

Smutni, lecz zawsze radośni

Pierwsza część tego wersetu mówi o potrzebie zachowania radości mimo smutku. Warto zauważyć, że nie oznacza to braku odczuwania smutku czy bólu; chodzi raczej o to, że możemy doświadczać obu tych emocji jednocześnie. Jako chrześcijanie wiemy, że Bóg jest z nami w chwilach prób i trudności, co dodaje nam otuchy i pozwala szukać radości

mimo przeciwności losu. To On jest źródłem trwałego szczęścia, nawet w najtrudniejszych okolicznościach.

Ubodzy, a jednak wzbogacający wielu

W drugiej części tego wersetu święty *Paweł* zachęca nas do refleksji nad tym, jak można być ubogim, a jednocześnie wzbogacać siebie i innych. Czasami sądzimy, że bogactwo mierzy się jedynie dobrami materialnymi, jednak jego prawdziwy sens tkwi w umiejętności dzielenia się tym, co posiadamy, z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech ubogi brat chlubi się ze swojego wywyższenia; A bogaty ze swego poniżenia, bo przeminie jak kwiat trawy.
>
> *— Jakuba 1:9-10*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: pieniądze, pokora, duma

Interpretacja:
List św. Jakuba, będący częścią Nowego Testamentu, zawiera szereg nauk i rad służących naszemu rozwojowi osobistemu i duchowemu. Fragment zawarty w Liście św. Jakuba 1:9–10 wyróżnia się głęboką mądrością i znaczeniem. Wersety te wzywają nas do refleksji nad wagą pokory oraz do uznania, że prawdziwa wielkość polega na służeniu innym.

Radość w pokorze

Apostoł *Jakub* zwraca się do „braci”, mając na myśli wszystkich, którzy dzielą wiarę w *Jezusa Chrystusa*. Określenie „pokorny” odnosi się do osób, które nie zajmują wysokiej

pozycji społecznej ani ekonomicznej. Warto zauważyć, że *Słowo Boże* przywiązuje wielką wagę do pokory, gdyż jest ona fundamentalną cnotą, którą każdy chrześcijanin musi posiadać, aby wzrastać w wierze.

Dlaczego mielibyśmy chlubić się swoim wywyższeniem, skoro jesteśmy pokorni? Wersety te uczą nas, że prawdziwe wywyższenie nie tkwi w tytułach czy bogactwie, lecz w wybraniu przez Boga do udziału w Jego Królestwie. Innymi słowy, to właśnie bycie chrześcijaninem naprawdę wywyższa nas w oczach Boga. Dlatego powinniśmy być wdzięczni za to błogosławieństwo, a nie za nasze ziemskie dobra.

Bogactwo, jak kolor na trawie

Fragment Listu św. *Jakuba 1, 9–10* przypomina nam o nietrwałości ziemskiego bogactwa. Bogactwo jest darem tymczasowym, który nie daje jednak gwarancji pomyślnego życia. Bogacze tego świata muszą zdać sobie sprawę, że ich majątek nie jest pewny i że w każdej chwili mogą stracić wszystko, co posiadają. Ludzie często ulegają pysze, gdy odnoszą sukcesy zawodowe, zdobywają wykształcenie czy gromadzą kosztowne dobra materialne. Bóg jednak wzywa nas do tego, byśmy w swoim myśleniu i działaniu kierowali się innymi wartościami.

Jeśli jesteśmy pokorni, naszą chwałę odnajdujemy w tym, co naprawdę istotne: *w relacji z Bogiem oraz w zdolności do kochania innych i służenia im*. Fragment ten wskazuje również, że osoby ogarnięte obsesją na punkcie bogactwa czeka poniżenie. Pokora jest kluczowa w życiu wierzących, ponieważ pozwala nam dostrzec własne ograniczenia i słabości oraz sprzyja poleganiu na Bogu.

Potrzeby innych

W codziennym życiu łatwo ulec próżności i egoizmowi. Jeśli jednak dążymy do pokory, stajemy się bardziej zdolni do dostrzegania potrzeb osób w naszym otoczeniu i niesienia wsparcia potrzebującym. Co więcej, uświadamiamy sobie, że wszystko, co posiadamy, otrzymaliśmy dzięki Bożej łasce, a naszą życiową rolą jest wykorzystywanie tych darów, by pomagać innym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto kocha pieniądze, nie nasyci się pieniędzmi, a kto kocha bogactwa, nie będzie miał z nich pożytku. Także i to jest marnością.
>
> *— Kaznodziei 5:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: pieniądze, chciwość, materializm

Interpretacja:
Jednym z najczęstszych problemów współczesnego społeczeństwa jest nadmierne umiłowanie pieniądza. Współczesność i świat kapitalistyczny wpoiły nam przekonanie, że najważniejsze w życiu jest posiadanie dużych pieniędzy, podczas gdy Biblia uczy nas czegoś zupełnie innego: że miłość do pieniędzy jest marnością.

W *Kaznodziei 5:10* wyraźnie stwierdza, że ci, którzy kochają pieniądze, nigdy nie zaznają zadowolenia – bez względu na to, ile ich posiadają – a ci, którzy miłują bogactwo, nigdy nie wydadzą prawdziwego owocu. Uczy nas to, że miłość do pieniędzy czy bogactwa jest pusta; nie potrafi nas zaspokoić i oddala od tego, co naprawdę istotne.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Zastosowanie tego wersetu w praktyce jest proste, choć niełatwe. Musimy nauczyć się cenić to, co jest naprawdę ważne i ma autentyczną wartość. Miłość do Boga i rodziny, miłość do bliźniego, uczciwość i prawość – oto wartości, które przynoszą prawdziwe szczęście i spełnienie. Musimy nauczyć się nadawać pieniądzom właściwe miejsce, traktując je jako środek do zaspokojenia potrzeb, a nie jako cel sam w sobie. Powinniśmy być wdzięczni za to, co posiadamy, i wystrzegać się ciągłego pragnienia większych dóbr,

gdyż prowadzi to jedynie do niezadowolenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dla każdego też człowieka, któremu Bóg dał majątek i bogactwo, i dał mu możliwość, by z nich korzystał i odbierał swój dział i radował się ze swojego trudu – to jest dar Boga.
>
> *— Kaznodziei 5:19*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: pieniądze, jedzenie, radość, otrzymywanie, praca

Interpretacja:
Księga Kaznodziei należy do ksiąg mądrościowych i pouczających w Piśmie Świętym. Jej autor – którym prawdopodobnie jest król *Salomon* – rozważa w niej kwestie związane z radościami, smutkami i zmiennymi kolejami losu.

Ciesz się Bożymi błogosławieństwami bez poczucia winy

Czasami odczuwamy poczucie winy, korzystając z Bożych błogosławieństw – czy to dlatego, że uważamy, iż na nie nie zasługujemy, czy też dlatego, że sądzimy, iż lepiej zachować pokorę i nie zwracać na siebie uwagi. Jednak *Kaznodziei 5:19* przypomina nam, że błogosławieństwa te są darem od Boga, a zatem naszym obowiązkiem jest czerpanie z nich radości. Oczywiście powinniśmy to robić, unikając przesady czy pychy, i zawsze dziękować Panu za Jego hojne dary.

Pracuj pilnie, by cieszyć się błogosławieństwami

Kolejną ważną lekcją płynącą z tego fragmentu jest to, że aby cieszyć się Bożymi błogosławieństwami, musimy pilnie pracować. Bóg nie obdarza nas pomyślnością i bogactwem w sposób magiczny czy przypadkowy; raczej wystawia na próbę naszą zdolność do wysiłku i wytrwałości. Naszym obowiązkiem jest dążenie do doskonałości w tym, co robimy, a w rezultacie – otrzymywanie nagród, które Bóg dla nas przygotował.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo któż z was, chcąc zbudować wieżę, najpierw nie usiądzie i nie obliczy wydatków, czy mu wystarczy na ukończenie?
>
> *— Łukasza 14:28*

Książka: Nowy Testament / Łukasza
Tematy: pieniądze, dług, planowanie

Interpretacja:
Rozwój duchowy nie dokonuje się z dnia na dzień. To proces wymagający czasu, wytrwałości i planowania. W Ewangelii *Łukasza 14:28 Jezus* mówi o tym, jak ważne jest obliczenie kosztów przed przystąpieniem do jakiegoś zadania. Metafora budowy wieży ukazuje nam, że we wszystkim, co czynimy w życiu, musimy wykazywać się mądrością, roztropnością i dalekowzrocznością.

Co oznacza ten werset?

W kontekście tego fragmentu *Jezus* mówi o kosztach związanych z byciem Jego uczniem. Uświadamia swoim naśladowcom, że muszą być gotowi na wyrzeczenie się wszystkiego i rozważenie kosztów, zanim zdecydują się pójść za Nim. Budowa wieży może służyć jako metafora każdego przedsięwzięcia, którego podejmujemy się w życiu.

Obliczenie kosztów przed rozpoczęciem budowy zakłada jasne zrozumienie tego, co chcemy osiągnąć, oraz środków niezbędnych do realizacji tego celu. Dotyczy to nie tylko przedsięwzięć materialnych, ale także naszego życia duchowego. Musimy mieć świadomość czasu, wysiłku i zasobów potrzebnych do naszego wzrostu i dojrzewania jako chrześcijan.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż PAN, twój Bóg, będzie cię błogosławić, tak jak ci obiecał; będziesz pożyczał wielu narodom, a sam od nikogo nie będziesz pożyczał; będziesz panował nad wieloma narodami, a one nad tobą nie zapanują.
>
> *— Powtórzonego 15:6*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: pieniądze, błogosławieństwo, dług

Interpretacja:
Powtórzonego 15:6 wskazuje na znaczenie pomyślności materialnej oraz na to, jak można ją wykorzystać, by błogosławić innych, zamiast gromadzić dobra dla własnych, egoistycznych korzyści. Jako wyznawcy Boga powinniśmy rozumieć, że otrzymywane od Niego błogosławieństwa nie służą jedynie naszemu osobistemu zyskowi, lecz także dobru innych ludzi. Werset ten uczy nas hojności i gotowości do udzielania pożyczek bez oczekiwania czegokolwiek w zamian.

Znaczenie hojności

Hojność jest niezwykle ważną cnotą dla każdego wyznawcy Boga, gdyż stanowi wyraz miłości i wdzięczności za to, co od Niego otrzymaliśmy. Zdolność do dzielenia się z innymi jest bezcenna; obejmuje ona nie tylko dobra materialne, ale także nasz czas, uwagę oraz wsparcie emocjonalne i duchowe. Warto dostrzec, że ofiarowując siebie innym, sami również doświadczamy błogosławieństwa, ponieważ Bóg nam to wynagradza.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dom i bogactwo są dziedzictwem po ojcach, ale roztropna żona jest od PANA.
>
> *— Przysłów 19:14*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: pieniądze, relacje

Interpretacja:
Księga *Przysłów 19:14* rozpoczyna się od słów: *„Dom i bogactwo są dziedzictwem po ojcach”*. Wskazuje to, że na rodzicach spoczywa odpowiedzialność za stworzenie rodzinie stabilnego i bezpiecznego domu, a także za pozostawienie dzieciom dziedzictwa.

Oznacza to, że rodzice muszą pilnie pracować, aby zapewnić rodzinie utrzymanie i dom, w którym można żyć w godnych warunkach i budować pomyślność. Zadanie to nie należy jednak wyłącznie do rodziców; jest ono również rolą roztropnej kobiety.

Roztropna kobieta jako dar od Pana

Druga część wersetu z Księgi *Przysłów 19:14* mówi, że *„ale roztropna żona jest od PANA”*. Oznacza to, że mądra i rozsądna kobieta stanowi dar Boga dla domu. Rodzice mogą powierzyć roztropnej kobiecie troskę o dom i rodzinę.

Roztropna kobieta potrafi podejmować mądre decyzje i rozumie, co jest najlepsze dla jej rodziny. Zanim podejmie działanie, zastanawia się nad nim i dba o dobro wszystkich domowników. Jej obecność w domu jest nieoceniona, gdyż nie tylko zaspokaja ona codzienne potrzeby, ale także stara się uczynić dom miejscem harmonii i pokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oddawajcie więc każdemu to, co mu się należy: komu podatek, temu podatek, komu cło, temu cło, komu bojaźń, temu bojaźń, komu cześć, temu cześć.
>
> *— Rzymian 13:7*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: pieniądze, szacunek, dług, uczciwość

Interpretacja:
Rzymian 13:7 podkreśla znaczenie odpowiedzialności finansowej i wywiązywania się ze swoich zobowiązań. W kontekście społeczeństwa rzymskiego, w którym żyli pierwsi chrześcijanie, była to kwestia niezwykle istotna, zważywszy na to, że podatki stanowiły dla obywateli znaczne obciążenie. *Święty Paweł* przypomina nam, że spoczywa na nas moralny i obywatelski obowiązek regulowania wszelkich długów oraz zobowiązań podatkowych.

Oddawanie tego, co należne

W tym fragmencie święty Paweł wzywa nas do pełnego i terminowego spłacania zobowiązań. Musimy odprowadzać podatki do odpowiednich władz zgodnie z prawem. Nie jest to jedynie obowiązek finansowy, lecz także kwestia etyczna i moralna, pomagająca

nam budować sprawiedliwe i odpowiedzialne społeczeństwo.

Co więcej, musimy dostrzegać, że władze nakładające te podatki troszczą się o dobro wspólne, które jest kluczowe dla pomyślności całego społeczeństwa. Pierwszy List do *Tymoteusza 2:1–2* mówi: *„Zachęcam więc przede wszystkim, aby zanoszone były prośby, modlitwy, wstawiennictwa i dziękczynienia za wszystkich ludzi; Za królów i za wszystkich sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne, z całą pobożnością i uczciwością”*.

Szacunek i poważanie

Warto również zauważyć, że przesłanie tego wersetu wykracza poza kwestię płacenia podatków i należności. Święty Paweł poucza nas, że powinniśmy okazywać szacunek tym, którzy sprawują rządy i wymierzają sprawiedliwość. Sprawiedliwość i pokój w społeczeństwie są fundamentem jego funkcjonowania oraz ogólnego dobrostanu.

Na koniec warto dodać, że jesteśmy również wezwani do okazywania należnego szacunku tym, którzy na niego zasłużyli – nie tylko przywódcom społecznym, ale także każdej osobie, która wniosła istotny wkład w nasze życie, naszą społeczność czy nasz kraj.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie będziecie czynić przy mnie bogów ze srebra ani bogów ze złota nie będziecie sobie czynić.
>
> *— Wyjścia 20:23*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: pieniądze, bożki, prawo

Interpretacja:

Ten werset jest częścią Dziesięciu Przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi na górze Synaj. Bóg zakazał Izraelitom sporządzania bogów ze srebra lub złota i oddawania im czci tak, jakby byli oni prawdziwymi bóstwami. *Zamiast tego nakazał im czcić wyłącznie Jego*.

Biblia wielokrotnie ostrzega przed bałwochwalstwem. W Starym Testamencie Izraelici często schodzili na manowce i oddawali cześć fałszywym bogom zamiast prawdziwemu Bogu. Wywoływało to nie tylko gniew Boga, ale prowadziło również do klęski narodu izraelskiego z rąk wrogów.

W Nowym Testamencie apostoł *Paweł* ostrzegał chrześcijan przed bałwochwalstwem, podkreślając, że nie powinni oni czcić fałszywych bogów ani stawiać czegokolwiek ponad Bogiem w swoim kulcie. Jako chrześcijanie musimy dochować wierności prawdziwemu Bogu i zawsze Mu ufać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*